

In jonge neamd Tryn

útbrocht op de LP/CD Frustraasjebloes

doe"k trije wie naaide ús heit der út en hy liet foar ús mem en my gjin sprút   A D
allinne de âld gitaar en in lege flesse wyn   E7 A
ik nim him net kwea ôf dat hy by ús wei gie, mar 't gemienste dat hy doe noch die   A D
wie, ear't er fuort gie, dat er my neamde: Tryn!   E7 A

hy fûn dat sels tink in grutte mop en al syn freonen laken har slap
en it wie al moast ik fjochtsjend it libben yn
as in famke gibeke krige'k in kaam, as in jonge gnyske dan sloech ik him laam
ja, it libben is swier foar in jonge Tryn
    mar ik waard gau grut ewn gau gemien mei in skerpe kop en in gesicht fan stien
    en besocht myn skamte te ûntflechtsjen troch it lân
    en ik swarde in djoere eed op in jûn: ik soe sykje oant dat ik him fûn
    en ik soe him deadzje mei eigen hân
ik kaam ris yn de wâlden yn de Westerein en de droechte wie my op it kielsgat slein
dat ik stoppe dêr en soe de kroech mar yn
mar ik seach, amper de drompel oer, dêr oan de taap, geweldich stoer
dêr stie dy âld smoarch bok dy't my neamde Tryn
    myn eigen heit wist ik dat er wie, fan ferware foto's dy't ús mem noch hie
    dy groede boppe syn boaze each koe'k skoan
    hy wie grut en grou en griis en âld en ik seach him oan en myn bloed waard kâld
    en ik sei: myn namme is Tryn, hoe is't mei dy? no giest der oan heite!
no ik rekke him hurd tusken de eagen yn en hy gie ûnderút, mar dat wie mar skyn
want hy helle mei in knyft in stik fan myn ear en myn hier
doe sloech ik him in stoel lyk oer de âld snút en wy donderen dwers troch de finsters der út
fjochtsjend en grânzgjend yn 'e blubber, it bloed en it bier
    ik wolris fochten mei in taaier hear, mar ik wit perfoarst net mear wannear
    hy skopte as in ezel en biet as in krokodil
    hy lake rau en flokte heas, griep syn pystoal, mar ik hie mines earst
    en hy stie my oan te sjen en glimke stil
hy sei: soan, de wrâld is rûch, wolst wat wurde, wês net slûch
en ik wist ik koe dy net helpe op dyn libbenswei
dat ik joech dy dy namme en ik ferdwûn, en do soest of taai wurde, of ûnder de grûn
en krekt dy namme dy holp ta dyn waaksen mei
    ja, do fochtest niis in donders gefjocht, do meist my deadzje, do hast it rjocht
    mar do moast my al tankje ear't ik stjer
    foar de murch yn dyn bonken en de moed yn dyn hert
    want ik bin dy âlde sek dy't dy neamde Tryn
ik stoppe it sjitark fuort, dit rekke my skoan en ik neamde him heit, en hy neamde my soan
en doe't ik fuortgie, seach ik it efkes oars yn
ik tink noch wol oan him út en troch as ik ien ferslein foar my lizzen sjoch
mar as ik oait in soan krij, dan neam ik him Jan, Pyt of Klaas, mar gjin Tryn!